

Кинезко сръбро, *sn.* l'argentou ou packfond *m.*
Кинезкы сѣнки (*карагозъ т.*), *sf. pl.* ombres chinoises *f.*
 — вещи, *sf. pl.* la chinoiserie.
Кинета, *sm. t.* (voyez ШЖвета).
Кинетчия, *sm. t.* un gadouard ou vidangeur.
Кининъ, *sm. Chim.* la quinine ou kinine.
Кинна кора, *sf.* le quinquina.
Кинноваръ, *sm.* le cinabre, le vermillon; -рентъ, de cinabre; || цвѣта съ — (*киноваросамъ*), *va.* vermillonner.
Кинотафъ, *sm.* le cénotaphe.
Кипарисова гора, *sf.* la cyprière. [еупрѣс].
Кипарисъ, *sm. arb.* le cyprès; -совъ, de Кипи, *v. imp.* il bouillonne.
Кипналъ, *adj.* bouillonnant.
Кипнуване, *sm.* le bouillon.
Кипоръ (*четворенъ платъ*), *sm.* la croisure.
Кипсей, *sm. Тур.* l'engierier *m.*
Кипче (*при пуцане кръвъ*), *sm. Chir.* la palette.
Киражиска кола, *sf.* la patache.
Кирасиръ, *sm. Milit.* un cuirassier.
Кирасъ, *sm. Milit.* la cuirasse; || облачамъ съ — нѣкого, *va.* cuirasser; || облачамъ си —, *vr.* se cuirasser.
Кироловско азбуки, *sm.* alphabet cyrillique et -чен ou ruthénien.
Кирія (*за кола*), *sf.* le port. [colepte].
Киркашу, *sm. татм.* le kinkajou ou сер-Кирлявъ, *adj. t.* salope.
Кирпичаръ, *sm.* un briqueteur.
Кирпиченъ прѣгъ, *sm.* le briquetage.
Кирпична прѣграда, *sf.* le galandage et -dise *f.* [за тулы].
Кирпичъ, *sm.* la brique; || обмаване -чи
Кирсей т или Паризея *f.* (*платъ*), le cariset ou rarese.
Киръ (*нечистотія*), *sm. t.* la saleté.
Кискъ (*отплеснуване въ игра на блѣардъ*), *sm.* le manque-à-toucher.
Кислородъ, *sm. Chim.* l'oxygène; || изваждамъ —, *va.* désoxyder et désoxygéner; || съединявамъ съ —, *va.* oxygéner.
Кислявъ, *adj.* revêché.
Киснителна каца, *sf.* la berme.
Кисня, *vn.* tremper, baigner.
Кистца, *sf.* le pinceau, la brosse; || *Peint.* la touche; || (*съ държало*), *Mar.* le vadel.
Кистообрезенъ, *adj. Bot.* pénicillé.
Кистчица (*за бръснате*), *sf.* brosse à barbe, *f.*
Кисѣла боза (*за свиини*), *sf.* l'aigrière *f.*
 — соль, *sf. Chim.* le sursel.
Кисѣлина, *sf.* l'acidité, aigreur *f.* levain *m.*, vert *m.*; 1. *Chim.* l'acide *m.*; 2. (*оцедиа*), *Chim.* acide acétique; 3. (*на вино*), la verdure; 4. прѣобръщане или ставане на —, l'acidification *f.*; || *Chim.* l'acétification *f.*
Кисѣлица круша, *sf.* poire d'étranguillon, *f.*
Кисѣлки (*кисѣлы ябълки*), *sf. pl.* le gambour.

Кисѣличкы, *adj. dim.* suret.
Кисѣлка, *sf. arbuste*, l'épine-vinette *f.*
Кисѣлкавъ (*за вино*), *adj.* verdelet.
Кисѣлото, *sm.* l'aigre *m.*
Кисѣло оригване, *sm.* l'aigreur *f.*
 — сладкы, *adj.* aigre-doux.
 — тѣсто, *sm.* le vain.
Кисѣлякъ, *sm. plante*, l'oseille *f.*, alléluia *m.*
Кисѣлъ, *adj.* aigre, acide, vert, sur; || и -кавъ, verjuté. [nankin].
Китайка (*платъ*), *sf.* le nankin; -йченъ, de Китене, *sm.* le groupement.
Китка, *sf.* la 'houpe, le groupe, aigrette *f.*; 1. (*пискуль т.*), la campane; 2. (*нера*), la touffe; 3. (*прилжкы на чело у конь*), le toupet; 4. (*на сабя*), la dragonne; 5. (*цвѣте*), le bouquet; 6. (*цвѣтосе*), *Bot.* la panicule; 7. сеждъ за поставяне —, le bouqueton; 8. -кы, *pl.* le fanon; 9. права —, *va.* grouper; 10. свързвама —, *va.* 'houper.
Киткоприличенъ, *adj.* paniculé.
Китовъ мустакъ, *sm.* la baleine.
 — пишлокъ и мѣдие, le balénas.
Китоловецъ, *sm.* un baleinier.
Китоловна ладия, *sf.* la baleinière.
Китороденъ, *adj.* cétacé.
Китородно животно, *sn.* le cétacé.
Китра (*дебелокоръ лимонъ*), *sf.* le poncire.
Китчасть, *adj.* paniculé.
Китче младо, *sm.* le baleineau et baleinon.
Китчица, *sf.* le gland; 1. (*малка*), *dim.* la 'houppete; 2. (*на крака у конь*), le fanon; 3. (*за украсене*), la bouffette.
Китъ, *sm. татм.* la baleine; 1. рыбака що плава надъ глава на —, le guide-baleine; 2. le lit; 3. настиламъ на -ове, *va.* liter.
Китя, *va.* grouper,
Кихамъ, *vn.* éternuer; || който често киха (*кивачъ*), *s.* éternuer, euse.
Кихане, *sm. Méd.* la sternutation.
Кихавица, *sf.* l'éternement *m.*; || цѣръ за —, *Méd.* errhin, *adj.*
Кихавиченъ корень, *sf. plante*, le vétrate.
Кихателна трѣва, *sf.* l'éternue ou herbe à éternuer, *f.* -nutatif, *adj. m.*
Кихателно сръдство, *sm.* sternutatoire et
Кихноване, *sm.* l'éternement. [sternutatoire.
Кихнователенъ, *adj. Méd.* ptarmique ou
Кихоръ (*за мрътвецъ*), *sm.* la bière et bière.
Кичасто дърво, *sm. Agric.* la quenouille.
 — растене, *sm. Bot.* la composée.
 — цвѣте, *sm. Bot.* fleur prolifère *m.*
Кичастъ, *adj.* touffu, branchu; 1. *Bot.* frutescent, agrégé; 2. (*за цвѣте*), *Bot.* double; 3. (*китководенъ*), *H. nat.* fasciculé.
Кичене, *sm.* la minauderie; || *fam.* la simagrée, le fla-fla.
Кичорче, *sm. Bot.* l'aigrette *f.*
Кичоръ, *sm.* le bouquet, le trochet, la grappe; || *Bot.* le chaton.